Marcel Luca - VITAMINĂ PENTRU IMAGINAȚIE - PATRU PASTILE S.F.

1. EVADARE

— Poate ar fi mai bine să ne întoarcem, zise femeia, mai mult pentru a-i încerca hotărârea.

— Acum e prea târziu — murmură el; ne vor distruge dacă o facem ...

Femeia se lipi mai strâns de umărul solid al bărbatului care scruta cu îndărătnicie munții liliachii ce se zăreau vag în depărtare.

— Oare . .. oare suntem într-adevăr primii care cunoaştem dragostea ? întrebă ea din nou.

— O ştii prea bine : dacă scăpăm, se va naşte o nouă lume . . .

Cu pas egal, elastic, fără efort evident, se depărtau de Marele Oraş care împurpura orizontul cu jerbele-i de lumini, cu uriaşele cupole incandescente.

* * *

— Atențiune ! Aici Centrul de Coordonare al Poliției. Apel către toate brigăzile heliopurtate Interceptați de urgență roboții M-I-23 şi EN-24, evadați din sectorul Sigma-10. Atențiune ! Aici Centrul de Coordonare al Poliției...

2. MESAJUL

Sfera metalică, ce fusese găsită în condițiuni atât de neobişnuite, a fost confiscată de către Administrație, pentru a fi studiată în cel mai deplin secret în laboratoarele de specialitate ale Marinei militare.

Sesizată de presa opoziției, opinia publică s-a manifestat cu multă efervescență pentru de-conspirarea cercetării obiectului, vehiculându-se ideea

de principiu, potrivit căreia problema nu e legată numai de securitatea națională, ci de cea a întregii umanități.

Formidabila campanie dezlănțuită de presa mondială, precum şi manifestațiile care au asediat our şi simplu sediul prezidențial, au silit guvernul să solicite prin intermediul Organizației Mondiale colaborarea a o sută de înalte personali tați ştiințifice din străinătate.

După efectuarea unui program complex de studii preliminare, s-a trecut la secționarea sferei cu un laser special, în fața camerelor de televiziune.

Întreaga omenire a urmărit cu sufletul la gură cum brațele mecanice, conduse din spatele unui panou superizolant, au început să deşurubeze capsula aflată înăuntrul sferei, scoțând Ia vedere o panglică metalică, pe care era imprimat în principalele limbi de circulație internațională, următorul mesaj : „CINE V-A DAT VOIE?"

3. CONSECINȚE

Robotul îl conduse politicos până în fața biroului, apoi dispăru neobservat, cu rutina unui valet desăvârşit.

Bătrânul îşi adună mâinile tremurânde pe hârtiile răvăşite înaintea lui şi-l chemă cu voce şoptită, de teama unui nou acces de tuse :

- Apropie-te, tinere. Aşa ... nu văd prea bine, dar desluşesc totuşi ceva cunoscut în fizionomia dumitale. Cu ce te pot ajuta ?

Acesta ezită o clipă, apoi rosti :

— Doresc să mă instalez în apartamentul de la etaj şi ...

— Nu mai continua tinere, îl întrerupse bătrânul, ridicând mâna scheletică. Apartamentul a fost al tatălui meu. A plecat demult cu prima astronavă fotonică, pentru a determina unele consecințe ale teoriei relativității. De altfel, trebuie să cunoşti şi dumneata Istoria, aşa că ştii de lansarea „AXIOMEI-01"? !

— Desigur ...

Stăpânită prea mult, tusea atacă prin surprindere, cu violență, lăsându-l pe bătrân aproape sfârşit, pe unul din brațele fotoliului. După ce se răcori cu puțină apă, glasul şoptit continuă :

— Cât timp mai trăiesc, în camera tatălui meu nu va locui nimeni...

— Dar înțelege că m-am întors, fiule ! izbucni tânărul.

4. PARALELE

Misiunea era pe sfârşite. Omul-broască se simțea istovit. Şi el, şi ceilalți oameni-broască chiar şi „coordonatorii" de pe elicopterele de recuperare îşi dădeau seama cât de inutilă e căutarea asta : era ceva necurat la mijloc — nu fusese găsit nici unul din trupurile celor douzeci şi trei de specialişti de la laboratoarele secrete de pe insulă.

„Ce le-o fi venit să sară, aşa, pe nepusă masă, în ocean ?" îşi muncea mintea omul-broască, în timp ce răscolea cu vârful armei algele de la baza unui conglomerat coralier. Cârduri de peştişori mărunți, colorați violent, țâşneau speriați, pierzându-se dincolo de umerii săi. Într-o falie nu prea adâncă, doi peşti mari stăteau unul lângă al tul, ca două torpile cenuşii, aproape nemişcați.

Apropiindu-se, îi împinse încet, dar ferm, pentru a putea cerceta falia. Cu mişcări leneşe, docili, peştii se urniră, alunecând cu boturile lor monstruoase prin fața măştii omului-broască, care privindu-le ochii apoşi, inexpresivi, se întreba „de ce oare imbecilitatea are nevoie de un trup atât de mare ?" ...

— Ai înregistrat cât de defectuos gândeşte ? Şi tu voiai să-l achiziționezi ! — îi zise celuilalt peştele din dreapta.